

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

L'actualitat internacional gira entorn de la guerra encesa en la península ibèrica. Es curiós de remarcar que aquells que abans s'atribuïen el paper de neutrals mentre protegien descaradament, amb municionament i efectius, les forces faccioses, ara semblen predisposats a dialogar sobre la conveniència de retirar els combatents estrangers dels fronts de guerra. Hitler i Mussolini no estaran molt satisfets de la marxa de les operacions i menys encara de les perspectives que s'albiren, quan es mostren propicis a rectificar conductes. Es de preveure, però, que confien en què els treballs conduents a un acord sobre la qüestió seguiran un curs lent, ja que encara s'ha d'entrar en discussió, si serà tractada des de l'organisme de Ginebra, o bé pel Comitè de no-intervenció. Pel que respecta a la S. de N., molt aviat s'ha de sortir de dubtes per tal com, convocada aquests dies l'assemblea, tindrà oportunitat de pronunciar-se, si s'hi sent inclinada. No podem tenir un concepte gens favorable de l'actuació de la S. de N., des del moment que hi ha tants precedents de la seva negativa tasca i de la influència decisiva que hi exerceixen determinades potències. Només cal saber el punt de vista d'algunes primeres nacions, i ja tenim la solució de ço que es decidirà a Ginebra. Sota aquest dictat, la S. de N. anava discutint la destrucció d'Abissínia pels italians, i malgrat l'existència dels pactes internacionals que obligaven a la defensa del poble agredit, es passà per totes les vexacions i per la gran vergonya de consentir la total ocupació del poble indefens. I ha tocat, després, el torn a Espanya de veure's abandonada davant d'una guerra enfront del feixisme internacional. Si els pobles d'Ibèria no haguessin respost amb un heroisme exemplar, a hores d'ara el país estaria ja sotmès a una dominació estrangera, sorprenent a la S. de N. en una actitud contemplativa. Per sarcasme, quan ja la República, pel redreçament popular, es veu en plenitud de forces i amb una moral elevada per a anihilar l'enemic, les veus de les cancelleries volen fer sentir a Ginebra unes propostes de mediació per a provocar un armistici. Ni ara ni abans els sentiments humans no han parlat a Europa. El joc dels forts segueix dominant com amb anterioritat al 1914.

ALFIL

ESTAT CATALA AL POBLE DE VIC

Euskadi ha dirigit el seu esguard a Catalunya!

En els instants de neguit; quan el perill ens amenaça; quan l'angoixa ens obliga a cercar la col·laboració d'elements externs, acudim als amics, als que en altres ocasions ens han ofert la mà i tot el seu esforç, desinteressadament.

Doncs, Euskadi, ha acudit a Catalunya. Recordant la comunitat d'interessos per a la llibertat i recordant la mútua simpatia, els germans bascos han adreçat una crida a tots els catalans, llurs més dilectes amics, llurs germans d'ideals nacionalistes.

Recordeu aquella triple aliança de l'any 1923. Ja Euskadi, Galícia i Catalunya es proposaren aunar llurs esforços per a aconseguir llur respectiva llibertat nacional. Malauradament, la vella Galícia, país de poesia i de placidesa, jau sotmesa sota la bota d'un militarisme italo-germànic i d'uns traïdors a la República Espanyola.

Ah!! Euskadi corre el mateix perill. La incipient República basca es debat en titànics esforços per a despendre's de la grapa del feixisme internacional que l'atenalla per tots costats. Instintivament estén la mà vers nosaltres amb el frenesí d'aconseguir un ajut material, efectiu i ràpid, sense que una voluntat vulgui eludir el sacrifici per al trànsit cruent i decisiu que sofreix l'heroic poble basc.

Els catalans tenim el deure, perquè compromisos morals ens hi obliguen, a col·laborar amb el màxim esforç a l'alliberament total dels germans d'Euskadi.

Cal que tots els homes de Catalunya acatin les ordres del Govern, que lliurin les armes que tinguin, ja que en els fets passats, en distints pobles de Catalunya en sortiren per a pertorbar l'ordre. Les armes als fronts i qui vulgui fer-ne ús que també vagi als fronts de combat i així podran anomenar-se homes antifeixistes i dignes, en lloc de cercar i promoure disturbis a la reraguarda. De no fer-ho així, sols els escau el nom de feixistes i distingir-los pels «jaquetes de pell».

Cal que els valents patriotes bascos sàpiguen que anem ben units i que el seu crit no s'ha perdut en el buit; que l'havem acollit generosament. Cal que el noble i valerós poble èuskar senti l'escalf reconfortable de la Catalunya generosa. Que l'energia combativa del poble basc noti l'impuls valent i decidit del català, amatent sempre a la defensa de les causes justes i humanes.

Hevem de prescindir, si cal, d'enfarfecs polítics. Saltem les rescloses obertes als nostres peus per aturar-nos en la nostra marxa i reemprendre el camí vers l'alliberament nacional del poble.

IBERICIS: Salveu a Euskadi. CATALANS: Salvar el país basc és salvar Catalunya i és salvar la llibertat. VIGATANS: Aportem el nostre ajut per alliberar Euskadi.

EL CONSELL D'ESTAT CATALA